

این داغ مشترک

حمله‌ای که شریفی‌ها را کنار هم جمع‌تر کرد...

مقاله

سراغ همان تصاویر بی‌رتوش و یادداشت‌های بی‌قرار برویم؛ همان‌ها که بی‌درنگ ثبت شدند تا روایت لحظه، پیش از آنکه در گردوغبار فراموشی گم شود، حفظ بماند. وظیفه ما همین بود. ثبت آنچه دیدیم، برای آنکه فردا کسی نتواند حقیقت را تغییر دهد یا چهره‌ی این جنایت را دگرگون جلوه دهد. این کلمات و فریم‌ها، تنها دارایی ما در برابر تحریفانده؛ آینه‌ای که واقعیت را بی‌پرده به نسل‌های بعد نشان می‌دهد و نمی‌گذارد هویت آجرهای سرخ خانه‌مان در غبار زمان محو شود.

لنزهای بیدار، قلم‌های بی‌قرار

لغزیدند تا بغض‌ها، دردها و روایت آنچه بر سر «شریف» آمد، از حافظه‌ی آن لحظات پاک نشود. در آن ساعات، کلمات و تصاویر نه از سر سرگرمی، که برای دفاع از حقیقت متولد می‌شدند. آن قلم‌ها و لنزها، در آن لحظات پرتهاپ، بی‌آنکه بدانیم، راوی تاریخ بودند. امروز که بیش از ۱ ماه از آن دوشنبه می‌گذرد، از التهاب روزهای نخست خبری نیست؛ اما ۱۷ فروردین برای همیشه در تاریخ ۶۰ساله‌ی دانشگاه ماندگار شده است. اگر بخواهیم بدانیم در آن صبح شوم دقیقاً چه گذشت، باید به

هزاران ایرانی، همان جایی که ۶ دهه نماد حرکت در مرزهای علم و تلاش بی‌وقفه بود، هدف دشمن قرار گرفت.

در ساعات و روزهای نخست، همه در شوک بودیم؛ چگونه ممکن بود حریم امن و بی‌دفاع یک دانشگاه، این چنین بی‌رحمانه شکسته شود؟ اما درست در همان ساعات نخست و در اوج بهت و نابوری، لنزهای بیدار دوربین‌ها شفاف‌تر از همیشه به کار افتادند تا آنچه پیش چشممان می‌گذشت را ثبت کنند. کنار آن تصاویر، قلم‌های بی‌قرار نیز بی‌اختیار بر صفحه

امیرعلی زلیگانی
۴۳ مهندس صنایع

برای ما که همیشه میان صفحات قطور تاریخ پرسه می‌زدیم و سرگذشت گذشتگان را می‌خواندیم، باور کردنی نبود که روزی خودمان بخواهیم راوی و نویسنده‌ی برگ‌هایی از آن باشیم. اما دست تقدیر، ما را به صبح تلخ دوشنبه، ۱۷ فروردین ۴۰۵ کشاند؛ روزی که سایه‌ی شوم جنگ بر سر آجرهای سرخ حوالی میدان آزادی افتاد. خانه‌ی مشترک

چراغ علم خاموش شدنی نیست

بیانیه دانشگاه در محکومیت حمله به شریف

بار دیگر دو رژیم جنایتکار آمریکایی صهیونی دست به تجاوز به ساحت علمی و پژوهشی کشور زدند و به یکی از بزرگ‌ترین مراکز آکادمیک ایران، محل تربیت نخبگان و نیروهای متخصص کشور، یعنی دانشگاه صنعتی شریف، حمله کردند. دانشگاه صنعتی شریف وقوع این اقدام حمله وحشیانه، بز دلانه و کاملاً غیرقانونی دشمن متخاصم آمریکایی صهیونی که موجب آسیب جدی به زیرساخت‌های حیاتی و علمی این دانشگاه شده است را، به شدت محکوم می‌کند. این تعرض آشکار به حریم امن دانشگاه، نه تنها نقض آشکار قوانین و مقررات داخلی و بین‌المللی است، بلکه حمله مستقیم به دانش، نوآوری و آینده علمی کشور تلقی می‌شود. این اقدام سببانه رژیم جنایتکار و کودک‌کش آمریکایی صهیونی که با هدف ایجاد اختلال، ارباب و وارد آوردن خسارات گسترده صورت گرفته است، نشان‌دهنده نهایت عدم پایداری به اصول انسانی، علمی و فرهنگی و بی‌احترامی به جامعه علمی، تلاش‌های بی‌شائبه استادان و دانشجویان، و سرمایه‌های ملی کشور است. این حمله دامن‌شانه، تلاشی مذبحخانه برای خاموش کردن چراغ دانش و جلوگیری از دستیابی ملت‌ها به خودکفایی و اقتدار علمی است. دانشگاه صنعتی شریف، به عنوان یکی از پیشگامان عرصه علم و فناوری در منطقه، این اقدامات وحشیانه را که با هدف تضعیف توانمندی‌های علمی و پژوهشی جمهوری اسلامی ایران صورت گرفته است، قویاً محکوم می‌نماید. این دانشگاه ضمن ابراز انزجار عمیق جامعه دانشگاهی و ملت ایران، اطمینان می‌دهد که با تمام توان و از طریق تمامی مجاری قانونی و بین‌المللی، این اقدام تروریستی را پیگیری خواهد کرد تا عاملان، سازمان‌دهندگان و

هرگونه پشتیبان این جنایت، مورد پیگرد قانونی قرار گرفته و پاسخگوی اعمال مخرب خود باشند. دانشگاه صنعتی شریف این تعرض را به هیچ وجه قابل اغماض ندانسته و بر عزم راسخ خود در ادامه مسیر اعتلای علم و پژوهش تأکید می‌نماید. ما باور داریم که اراده پولادین دانشمندان، پژوهشگران و دانشجویان این مرز و بوم، هیچ‌گاه در برابر چنین تهدیدها و حملاتی سست نخواهد شد و چراغ علم در این سرزمین همواره فروزان باقی خواهد ماند.

از جامعه جهانی علم و مجامع بین‌المللی انتظار می‌رود با محکومیت قاطع این گونه حملات غیرانسانی، نسبت به حفظ حریم امن مراکز علمی و جلوگیری از تکرار چنین فجایعی در سراسر جهان، واکنش مسئولانه از خود نشان دهند. دانشگاه صنعتی شریف، ضمن گرامیداشت یاد و خاطره شهدای علم و پژوهش، اطمینان دارد که ملت بزرگ ایران با وحدت و همدلی، از این مرحله حساس عبور کرده و مسیر پیشرفت و توسعه علمی را با قدرت ادامه خواهد داد.

بی تفاوت نباشیم

نامه‌ای از رییس دانشگاه به روسای دانشگاه‌های جهان

این نامه سرگشاده را به نمایندگی از همکارانم در دانشگاه صنعتی شریف می‌نویسم. در نخستین ساعات بامداد ۶ آوریل ۲۰۲۶ (۱۷ فروردین ۱۴۰۵)، مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات (فاوا) دانشگاه ما در حمله هوایی مستقیم آمریکا و اسرائیل مورد اصابت قرار گرفت که منجر به نابودی زیرساخت‌های حیاتی دیجیتال، سرورها و حجم گسترده‌ای از داده‌های پژوهشی شد که طی چندین دهه گردآوری شده بودند. این واقعه، نمونه بارز دیگری از حملات آمریکا و اسرائیل به زیرساخت‌های غیرنظامی است که در این مورد خاص، موجب اختلال جدی در فعالیت‌های علمی، همکاری‌های آکادمیک و پیشرفت دانش خواهد شد. حمله نظامی به دانشگاه صنعتی شریف، به عنوان یک نهاد دانشگاهی پیشرو که به دلیل سرآمدی در پژوهش و آموزش شهرت جهانی دارد، عمیقاً دردناک است؛ اما این اتفاق، یک انحراف از مسیر یادمانه‌های ایزوله نبوده است. در طول پنج هفته گذشته از جنگ تحمیلی علیه ایران، بیش از سی نهاد آموزشی و دانشگاهی در سراسر ایران توسط آمریکا و اسرائیل هدف قرار گرفته‌اند.

نقض آشکار قوانین بین‌المللی در مورد حرمت نهادهای آموزشی و پژوهشی توسط رژیم‌های تروریستی آمریکا و اسرائیل، باید موجب نگرانی جدی همه ما در جامعه دانشگاهی بدون مرز باشد. ما همچنان به یاد داریم که چگونه اسرائیل، با مصونیت بی‌قید و شرط از سوی آمریکا، در چندسال گذشته مرتکب نسل‌کشی تمام‌عیار در غزه شد. نباید اجازه داد این چرخه رذیلتانه خشونت علیه دانش و آموزش ادامه یابد و ما به عنوان اعضای جامعه علمی جهانی، در حفظ و دفاع از اصولی که حیات پژوهشی را تداوم می‌بخشند، مسئولیتی مشترک داریم. اگر هدف قرار دادن زیرساخت‌های آموزشی و

پژوهشی بی‌پاسخ بماند، خطر ایجاد یک بدعت خطرناک با پیامدهای گسترده برای فضای آکادمیک جهانی را به همراه خواهد داشت. ما به عنوان اعضای یک جامعه علمی مشترک جهانی، متواضعانه از شما درخواست می‌کنیم:

- حمله آمریکا و اسرائیل به دانشگاه صنعتی شریف را به صورت علنی محکوم کرده و بر اهمیت مصون نگاه داشتن دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی از اقدامات نظامی تأکید نمایید.
- گفتگوهای را در داخل مؤسسات خود و در سطوح ملی، در راستای صیانت از زیرساخت‌های آکادمیک و منابع فکری، همسو با کنوانسیون‌های ژنو و منشور ملل متحد، ترویج کنید.
- از هنجارها و چارچوب‌های بین‌المللی که بر حفاظت از اماکن غیرنظامی و آموزشی تأکید دارند حمایت کرده و برای جلوگیری از عادی‌سازی چنین نقض قوانینی تلاش کنید. علیرغم خسارات سنگینی که متحمل شده‌ایم، دانشگاه صنعتی شریف همچنان به مأموریت آکادمیک خود متعهد است. ما به بازسازی و ایفای نقش در پیشبرد دانش ادامه خواهیم داد. در عین حال، معتقدیم لحظاتی از این دست، نیازمند تأمل جمعی و اقدام اصول‌گرایانه جامعه علمی جهانی است.

شریف برابر دوربین‌ها

آنچه از صحبت‌های دکتر تجربی در نشست خبری ظهر ۱۸ فروردین در برابر دوربین‌ها از ۳۰ خبرگزاری معتبر داخلی و خارجی مطرح شد

ساختمانی که هدف قرار گرفته، کاربری آموزشی و پژوهشی داشته و هیچ کاربری دفاعی نداشته است. بنابراین، هدف قرار دادن این ساختمان نشان می‌دهد که آنها تمایلی به ادامه پیشرفت‌های علمی ایران ندارند. به عبارت دیگر، اگر دانشگاه را هدف قرار داده‌اند، یعنی با توسعه و پیشرفت دانشگاه‌ها مخالف‌اند. ما باید تصمیم بگیریم در چنین شرایطی چه اقدامی انجام دهیم. آنچه انجام خواهیم داد این است که در حوزه‌ای که آنها نمی‌خواهند ما توسعه پیدا کنیم، تلاش خود را بیشتر خواهیم کرد تا حتماً به توسعه دست یابیم. میدان جنگ، وظیفه فرماندهان نظامی است و عرصه علم، وظیفه ما در دانشگاه‌ها. بنابراین، تصمیم‌گیری در آن حوزه بر عهده فرماندهان نظامی است و ما نیز باید وظیفه خود را انجام دهیم. آنان هم

هر اقدامی را که به صلاح کشور و برای دفاع از کیان کشور باشد، انجام خواهند داد. مردم نیز قطعاً واکنش خود را در خیابان‌ها نشان خواهند داد، اما سیاستی که باید اجرا شود، توسط نظامیان و مسئولان مربوطه تعیین می‌شود. وظیفه ما صیانت از علم و فناوری است و باید در این مسیر تلاش کنیم. کسانی که ادعای کمک دارند، در عمل زیرساخت‌ها را تخریب می‌کنند. همان‌طور که در تاریخ نیز دیده‌ایم، مهاجمان با شعار کمک وارد نشده‌اند، بلکه تخریب کرده‌اند. کسانی که از آزادی، علم و تمدن سخن می‌گویند، باید به عملکرد خود نگاه کنند. این مردم و این تمدن هر جا حضور داشته‌اند، آبادانی، آرامش و آزادی به همراه آورده‌اند. بنابراین، این شعارها بیشتر به خود آنها بازمی‌گردد.

ما به سمتی حرکت خواهیم کرد که نه تنها کشور خود را پیشرفت دهیم، بلکه به کشورهای همسایه نیز کمک کنیم و به سوی تمدنی که در گذشته داشته‌ایم بازگردیم. ما دارای فرهنگ، زبان، ادبیات و ظرفیت علمی هستیم. اگر چه در طول سال‌های گذشته، دانشگاه با تحریم‌های مختلفی مواجه بوده، اما این اقدامات نتوانسته مانع پیشرفت شود. علم، تمدن و فرهنگ ریشه‌دار هستند و ریشه‌ها را نمی‌توان از بین برد.

ما به سمتی حرکت خواهیم کرد که نه تنها کشور خود را پیشرفت دهیم، بلکه به کشورهای همسایه نیز کمک کنیم و به سوی تمدنی که در گذشته داشته‌ایم بازگردیم. ما دارای فرهنگ، زبان، ادبیات و ظرفیت علمی هستیم. اگر چه در طول سال‌های گذشته، دانشگاه با تحریم‌های مختلفی مواجه بوده، اما این اقدامات نتوانسته مانع پیشرفت شود. علم، تمدن و فرهنگ ریشه‌دار هستند و ریشه‌ها را نمی‌توان از بین برد.

شریف تنها نیست

مروری بر واکنش‌ها و بازدیدهای مقامات پس از حمله ۱۷ فروردین آمریکا و اسرائیل به شریف

شریف سال‌هاست که به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین نمادهای علمی ایران شناخته می‌شود. کافی است کمی به اطراف نگاه کنیم؛ از جایگاه این دانشگاه در رتبه‌بندی‌های علمی گرفته تا اینکه همواره نخستین انتخاب رتبه‌های برتر کنکور ریاضی بوده است. شریف همچنین در سال‌های مختلف، مقصدی مهم برای حضور مقامات و ارتباط آنان با فضای دانشگاهی کشور بوده است که همه این‌ها جایگاه این دانشگاه را نشان می‌دهد. حمله ۱۷ فروردین به دانشگاه صنعتی شریف، اگرچه نخستین حمله به دانشگاه‌های ایران از زمان آغاز جنگ تحمیلی سوم نبود، اما واکنش‌های گسترده‌ای در پی داشت. این اتفاق، مانند یک بمب خبری، در روز دوشنبه ۱۷ فروردین منفجر شد و پای بسیاری از مقامات را برای بازدید از محل حادثه به شریف باز کرد.

بازگشت آقای معاون اول به خانه

یکی از نخستین واکنش‌ها به حمله به شریف از سوی معاون اول رئیس‌جمهور، دکتر محمد رضا عارف، مطرح شد؛ کسی که خود از استادان با سابقه دانشگاه شریف است. او در همان ساعات اولیه در توییتی نوشت: «حمله با بمب سنگر شکن به دانشگاه شریف، نماد جنون و جهل ترامپ است. او نمی‌فهمد که دانش ایران در بتن نیست تا

با بمب تخریب شود؛ سنگر واقعی، اراده اساتید و نخبگان ماست. هیچ وحشی‌گری در تاریخ نتوانسته علم را از ایرانی بگیرد. علم ریشه در جان ما دارد و این سنگر، فروریختنی نیست.» البته این تنها واکنش عارف نبود. او حدود ۲۰ روز بعد، در ۱۷ اردیبهشت، به دانشگاه شریف رفت. در این بازدید، مدیران دانشگاه گزارشی از میزان خسارت‌ها و برنامه‌های آینده به معاون اول رئیس‌جمهور ارائه کردند و اعلام شد که تنها یک روز پس از حمله، فعالیت علمی دانشگاه با حضور سه هزار دانشجوی از سر گرفته شده است. عارف در این دیدار گفت موقعیت کشور پس از این جنگ در منطقه و جهان تغییر خواهد کرد و به دنبال آن، وضعیت و جایگاه دانشگاه‌ها و مراکز علمی نیز بهبود خواهد یافت. او همچنین تأکید کرد که ایران می‌تواند از کشوری که ۴۰ سال تحت تحریم بوده، در دوران پساجنگ به کشوری تبدیل شود که خود توان تحریم کردن داشته باشد. دفتر رئیس‌جمهور نیز اعلام کرد که معاون اول، دستورات مختلفی برای بازسازی دانشگاه صادر کرده و بر این نکته تأکید داشته است که نوسازی و بازسازی دانشگاه‌ها و مراکز علمی باید بهتر از گذشته انجام شود تا پیشرفت علمی و فناوری کشور با سرعت بیشتری ادامه پیدا کند.

وزیر علوم و فرستاده سازمان ملل برای دیدن کمک ترامپ آمدند

۲۰ فروردین، وزیر علوم به شریف آمد و در محل حادثه گفت: «به روسای دانشگاه‌ها گفته‌ام بخشی از محل حملات را به عنوان موزه جنایت آمریکا و اسرائیل برای آیندگان حفظ کنند.»

او همچنین خطاب به شریفی‌های داخل و خارج از کشور و نیز استادان و دانشجویان حاضر در شرکت‌ها و دانشگاه‌های اروپایی و

آمریکایی گفت: «دیدید که اتحاد شوم آمریکا و اسرائیل علیه کشور شما و خانه شما یعنی شریف چه کرد و چگونه آن را موشک‌باران کرد. به هر وسیله‌ای، صدای مظلومیت دانشگاه و کشورتان را به گوش جهان برسانید. این حمله فقط حمله به یک ساختمان نیست؛ حمله به علم، فرهنگ و تمدن است. این مرکز، میراث خانواده شریف است و به سراسر کشور خدمت می‌داده است. دشمن نمی‌تواند ملت دارای ریشه، تاریخ و تمدن را تحمل کند، چون خودش بی‌ریشه است. برخلاف ایران که ۷۰۰۰ سال عمر و ۲۰۰۰ سال سابقه دانشگاهی دارد، آنها هیچ اصل حقوقی و اخلاقی را رعایت نکردند؛ نه اصل عدم تجاوز را و نه اصل تفکیک میان اهداف نظامی و غیر نظامی را. در تاریخ جنگ‌های معاصر کمتر می‌توان نمونه‌ای از حمله به نهاد علم پیدا کرد.»

دکتر سیمایی همچنین از جمع‌آوری و مستندسازی مدارک مربوط به حمله به ۱۶۰ نقطه از ۳۰ دانشگاه بر اساس استانداردهای جهانی و مقررات حقوقی بین‌المللی خبر داد و گفت پیگیری پرونده حقوقی این حملات در دولت به صورت متمرکز انجام خواهد شد. به گفته او، بازسازی دانشگاه‌ها و مراکز علمی نیز در اولویت دولت قرار دارد. در همان روز، یان آرنو، فرستاده ویژه دبیر کل سازمان ملل، به همراه رئیس جمعیت هلال احمر به دانشگاه شریف رفت تا از نزدیک خسارت‌های وارده را مشاهده کند.

شریفی‌های کابینه ابتدای صبح آمدند

از نخستین افرادی که صبح روز حمله به صورت حضوری به شریف رفت، دکتر حسین افشین، معاون علمی رئیس‌جمهور و از استادان با سابقه مکانیک شریف بود. او در واقع به خانه قدیمی خود بازگشت تا از نزدیک خسارت‌های وارده را ببیند.

دیگر عضو شریفی کابینه، دکتر سیدعلی مدنی‌زاده، که در تابستان سال گذشته سکان اقتصادی کشور را در دست گرفت، نیز صبح روز حادثه و با فاصله‌ای اندک از دکتر افشین به دانشگاه آمد. هدف او هم برآورد میزان خسارت‌های این حمله بود و هم اعلام این پیام که در روزهای سخت، شریف و شریفی‌ها فراموش نمی‌شوند.

خسروپناه در شریف

در ۲۲ فروردین، دکتر عبدالحسین خسروپناه، دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی، نیز به شریف آمد تا از نزدیک ابعاد این حمله را ببیند. او در حاشیه این بازدید به دوربین روزنامه گفت: «مظهر جنایت دشمن رادر دانشگاه دیدم، کسانی که ادعای کردند فقط

با جمهوری اسلامی مخالفاند، در دو جنگ اخیر نشان دادند که مردم را هدف قرار می‌دهند. این جنایتکاران به حمله به مردم بسنده نکردند و حمله به علم و فناوری را هم آغاز کردند. این جنگ نشان داد که ما در مسیر رشد علمی قرار داریم و دقیقاً به همین دلیل به دانشگاه‌های ما حمله کردند.»

شریف، ام‌آی‌تی ایران

غروب ۱۷ فروردین، عباس عراقچی، وزیر امور خارجه، نیز در توییتی به حمله به شریف واکنش نشان داد و نوشت: «متجاوزان اسرائیلی-آمریکایی دانشگاه ام‌آی‌تی ایران (دانشگاه صنعتی شریف) را بمباران کرده‌اند؛ این اقدام در ادامه حملات به دیگر دانشگاه‌ها صورت گرفته است. ۱۴۰۰ سال پیش، حضرت محمد (ص) پیامبر اسلام فرمودند: حتی اگر دانش در خوشه ستارگان ثریا قرار داشته باشد، ایرانیان به آن دست می‌یابند. متجاوزان به زودی قدرت ما را خواهند دید.»

نخبگی در دل و جان شریفی‌ها است

پرویز فتح، که خود از فارغ‌التحصیلان شریف است، نیز در ۱۳ اردیبهشت به دانشگاه آمد. رئیس ستاد اجرایی فرمان امام (ره) برای نشست با مدیران دانشگاه، بازدید از محل حمله و گفت‌وگو با روزنامه به دانشگاه آمد. فتح در برابر دوربین روزنامه گفت: «مرکز علم کشور و مرکز پرورش استعدادها، کشور هدف دشمن قرار گرفته است. جایی را زدند که مایه افتخار ایران و حتی جهان بود؛ جایی که انسان‌هایی را پرورش داده که امروز در سراسر دنیا در حال خدمت به مردم هستند. آن‌ها می‌خواهند علم را از ما بگیرند، اما اشتباه می‌کنند. نخبگی در دل و ذهن جوانان ماست و با این حملات از بین نمی‌رود. ما مطمئنیم اینجا بهتر از قبل ساخته خواهد شد.»

محل کار؟ نه، شریف خانه ما بود

واکنش اعضای هیئت علمی و کارکنان دانشگاه به جنایت آمریکا و اسرائیل

بامداد دوشنبه، حمله‌ای که ساختمان فاوا را هدف قرار داد، تنها یک ساختمان را ویران نکرد؛ این حمله ردی عمیق بر پیکره دانشگاه بر جا گذاشت. از خسارت به تجهیزات و آسیب به ساختمان‌ها گرفته تا ضربه به خاطرات هزاران نفر و فراتر از آن، لطمه به شمار زیادی از شرکت‌های دانش‌بنیان و کسب‌کارهایی که به خدمات این مجموعه وابسته بودند، همگی بخشی از پیامدهای این حادثه تلخ اند.

چراغ علم خاموشی نمی‌گیرد

دیشب دانشگاه صنعتی شریف، نماد علم و فناوری ایران مورد حمله دشمنان جنایتکار آمریکایی و صهیونی قرار گرفت. این دانشگاه در شش دهه گذشته مهد پرورش متخصصان و دانشمندان بسیاری بوده که نه فقط به ایران کهن بلکه به جامعه جهانی خدمات فراوانی ارائه کرده‌اند. دشمن ناامید که نتوانست رویاهای ابلهانه خود را در چند روز ابتدایی جنگ محقق کند، اکنون به ویرانی زیرساخت‌های مدنی و نهادهای دانشگاهی روی آورده است. این اقدامات که مصداق جنایت علیه بشریت است، یادآور حملات مغول و جنایات نازی‌هاست...

دکتر محمد فخرزاده

هیئت علمی مهندسی برق

گسترش به غیرنظامی

...به نظر من این اقدام دو هدف را دنبال می‌کند؛ نخست اینکه دشمن تلاش دارد جنگ را به حوزه‌هایی فراتر از عرصه نظامی گسترش دهد؛ حوزه‌هایی که اساساً ماهیت غیرنظامی دارند. این موضوع در واقع نشان‌دهنده ضعف آن‌هاست، چرا که نتوانسته‌اند به اهداف نظامی خود دست پیدا کنند؛ از جمله توقف موشک‌ها و پهپادها، و به همین دلیل به اقدامات کم‌ارزش‌تری مانند حمله به درمانگاه، بیمارستان یا دانشگاه روی آورده‌اند. هدف دوم این است که نشان می‌دهد مسئله برای آن‌ها صرفاً نظامی نیست، بلکه با پیشرفت و استقلال ایران مشکل دارند. آن‌ها نمی‌خواهند کشوری پیشرفته و مستقل شکل بگیرد که بتواند در برابرشان ایستادگی کند و از منافع خود دفاع کند...

دکتر مسعود شادنام

هیئت علمی مدیریت و اقتصاد

خرابه‌های دشمن

این خرابه‌هایی که امروز می‌بینیم، خرابه‌های ایران نیست؛ بلکه ویرانه‌های آرزوی دشمنی است که به استیصال رسیده است. دشمنی که راهی جز ضربه زدن به زیرساخت‌ها برای به زانو درآوردن مردم نمی‌شناسد. مردم باید بدانند که این‌ها آخرین تلاش‌های دشمنی شکست خورده است.

دکتر سعید سهراب‌پور

استاد پیشکسوت مهندسی مکانیک

بازبان بمب، خشم‌شان از مردم ایران را فریاد زدند

...دانشگاه‌ها، متعلق به مردم و تضمین‌کننده‌ی آینده‌ی روشن کشور هستند و دشمن ما که حمله به دانشگاه‌ها را در دستور کار خود قرار می‌دهد، به عیان‌ترین شکل ممکن، دشمنی‌اش با «مردم» را به تصویر می‌کشد و بازبان بمب و جنگنده، خشم خود از تمام مردم ایران را فریاد می‌زند؛ خشمی که پاسخی کوبنده از مردم مقاوم ایران دریافت نموده‌است...

دکتر سیavوش شهشهانی

استاد پیشکسوت علوم ریاضی

بهتر از قبل آن را خواهیم ساخت

من از این بخش دانشگاه خاطرات زیادی دارم؛ هم از مرکز محاسبات که بارها به آنجا رفتم و آمد داشتم، و هم از گروه فلسفه علم که چند باری در آنجا تدریس کردم. به هر حال، دیدن نابودی دیتاستر و کتاب‌های سوخته بسیار دردناک است؛ اما مطمئنم که آن‌ها را بهتر از قبل بازسازی خواهیم کرد.

دکتر سعید علی طاهری خرم‌آبادی

عضو هیئت علمی گروه فلسفه علم

چراغ اندیشه در ایران همواره روشن است

...شما می‌توانید کتاب‌های ما را بسوزانید؛ اما نه تنها نمی‌توانید توانایی اندیشیدن و تعقل را از ما بگیرید، بلکه تجاوز جاهلانه‌تان، حرکت ما را در مسیر اندیشه و خردورزی تسریع و امیدهای ما را برای تعمیق عقلانیت و تفکر، چند برابر خواهد کرد. ابراز علاقه دانشجویان گروه فلسفه علم از صبح امروز، برای حضور میدانی در صحنه جنایت، گواه این مدعاست.

خانه‌ام سوخت، کتاب‌هایم سوخت

در طول بیش از سی سال دانه‌دانه کتاب‌ها جمع شده بود. هر کدام در حال و هوایی خاص خریداری شده، یک وقت عاشق نیچه بودم، چنین گفت زرتشت، غروب بت‌ها، بعد داستایوفسکی، برادران کارامازوف، جنایت و مکافات، تولستوی، جنگ و صلح، نویسنده‌های روس، لهستان، آلمان، گونتر گراس، یک قرن، فرانسوی، آمریکایی، کلاسیک، جدید، نظریه تکامل، بعد اشعار عرفانی، رابطه

دکتر ابراهیم آزادگان

هیئت علمی فلسفه علم

حافظ با کیش مهر، تاریخ ایران باستان، مهرداد بهار، خرده اوستا، هندوییسیم، بودایسم، آباء کلیسای مسیحی، سنت آگوستین و شهر خدا، اعترافات او، بوئیسوس، کافکا، هگل، فلسفه دین، فنومولوژی، درباره افکار هگل، کانت، اخلاق کانتی، درباره صلح، ملاصدرا، تفسیر سوره یاسین ملاصدرا، ابن عربی، تمام شروح ابن عربی، قیصری، پارسا، شیخ حر عاملی، شفای ابن سینا، سهروردی، سید حسین نصر، علامه طباطبایی، فلسفه تحلیلی، ده‌ها کتاب در معرفت‌شناسی و فلسفه دین و اخلاق، ون اینواگن، پلنتینگا، فلسفه سیاسی و لیبرالیسم رالزی، نظریه عدالت، چقدر کتاب از آکسفورد خریدم، از دست‌فروش‌های دو پوندی، از دست‌فروش‌های جلوی دانشگاه تهران، ایرج میرزا. دست‌نوشته حاج صدرالسلطنه برای پدر بزرگم را که بر دیوار زده بودم. و قرآن کلام خدا هم سوخت...

در تاریخ نوشتیم

در تاریخ شریف نوشتیم: آن کس که دشمن را به خانه‌مان دعوت کرد، چیزی جز خرابی و نکبت برایمان به ارمغان نیاورد...

دکتر محمد شریف‌شانی

هیئت علمی مهندسی برق

حمله به پژوهش

دکتر محمدرضا هرمزی نژاد

هیئت علمی شیمی

همان‌طور که خودتان می‌دانید، تصاویر گویای همه چیز هستند. از آنجا که بنده به مدت ۱۰ سال در معاونت پژوهشی حضور داشتم، به خوبی می‌دانم که مرکز فاوا با بودجه‌ای دانشگاه ذره‌ذره ساخته شد و به این نقطه رسید. آنچه امروز دیده می‌شود مانند ایمیل و سایت فقط ظاهر ماجراست. در حالی که مهمتر از آن‌ها، ده‌ها طرح پژوهشی و حاصل زحمات دانشجویان تحصیلات تکمیلی است که در این حمله نابود شده است و گروه پژوهشی زیادی در این حمله آسیب دیدند...

دکتر علیزها زارعی
هیئت علمی علوم ریاضی

روز بعد تمام قد ایستادیم

دانشگاه صنعتی شریف امسال ۶۰ ساله می‌شود و «مرکز محاسبات» یامرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات (فاوا)، یکی از مهم‌ترین و قدیمی‌ترین بخش‌های این دانشگاه است؛ مرکزی که از ابتدا به‌درستی به‌عنوان زیرساختی حیاتی برای آموزش و پژوهش شناخته شد و حتی خدمات محاسباتی مورد نیاز سایر بخش‌های کشور را نیز ارائه می‌داد. در سال‌های اخیر، با پررنگ‌تر شدن نقش فناوری اطلاعات، پردازش داده و هوش مصنوعی، اهمیت این مرکز بیش از گذشته افزایش یافته است. ما نه تنها به دانشگاه، بلکه به شرکت‌های دانش‌بنیان، دانشگاه‌های دیگر و حتی در قالب «سکوی ملی هوش مصنوعی کشور» به‌سازمان‌های دولتی نیز خدمات ارائه می‌کردیم. به نظر من، همین جایگاه باعث شد این مرکز هدف قرار بگیرد؛ تلاشی برای ضربه‌زدن به نقطه‌ای که بیشترین اثر را در روند توسعه کشور دارد. گرچه بخشی از تجهیزات و زیرساخت‌های ما آسیب دید، حتی موزه‌ای که روند تحول فناوری را نشان می‌داد و شامل تجهیزاتی بسیار قدیمی و نخستین رایانه‌های وارد شده به کشور بود، اما این اتفاق ما را متوقف نکرد. همان روز، همه بلافاصله به فکر بازسازی مرکز افتادیم؛ آن هم با نگاهی آینده‌نگر. حتی پیش از این نیز به این نتیجه رسیده بودیم که مرکز داده به مرکز کارایی خود رسیده و نیازمند تحول است، و این حادثه باعث شد با جدیت بیشتری این مسیر را دنبال کنیم...

دکتر فرهاد اردلان
استاد پیشکسوت فیزیک

دشمن از ایران قوی می‌ترسد

...من انتظار دارم که این وضعیت در نهایت به یک جنگ زمینی وجودی با اسرائیل منتهی شود؛ اما در حال حاضر بیشتر شبیه یک جنگ هوایی است. به همین دلیل ما باید خودمان را سازمان‌دهی کنیم و به یک توان صنعتی و نظامی پیشرفته برسیم. اسرائیل هم این را می‌داند و می‌خواهد از شکل‌گیری آن جلوگیری کند. به همین دلیل، این جنگ در اصل یک جنگ پیشگیرانه بود: برای ضربه‌زدن به صنعت ایران، تضعیف ساختارهای دولتی و حتی تجزیه‌ایران به بخش‌های مختلف. همه می‌دانند که آینده بر پایه‌هوش مصنوعی خواهند بود. این مرکزی که امروز مورد هدف قرار گرفته در حال حاضر یک مرکز هوش مصنوعی بوده که هیچ کاربرد نظامی نداشت. اما دشمن برای جلوگیری از دستیابی ایران به قدرت هوش مصنوعی آمد و این حمله را انجام داد...

دکتر شهرام خرابی
هیئت علمی علوم ریاضی

می‌مانیم، می‌ایستیم و ایران را می‌سازیم

...معلم‌ها ایستادند، دانش‌آموزها ادامه دادند، و تلاش بر حفظ همین پیوند بود. امروز، از دست رفتن آن ساختمان و تجهیزات و اطلاعات ارزشمند، اندوهی مشترک است؛ برای همه کسانی که در آنجا چیزی را آغاز کردند، چیزی را یاد گرفتند، یا بخشی از مسیرشان را در آنجا پیدا کردند. ما، به‌عنوان بخشی کوچک از این جمع، این اندوه را با همه اعضای خانواده شریف، استادان، دانشجویان، معلمان، دانش‌آموزان و همه کسانی که به این فضا وابسته بودند، صمیمانه شریکیم...

دکتر محمد امین فاضلی
هیئت علمی مهندسی کامپیوتر

حمله بزدلانه

دکتر محمد حسین رهن
هیئت علمی مهندسی کامپیوتر

ایالات متحده در جنگ غیرقانونی خود علیه ایران، در روزهای اخیر زیرساخت‌های محاسباتی دانشگاه صنعتی شریف را بمباران کرد. این عمل یک جنایت جنگی محسوب می‌شود و به فهرست طولانی جنایات این رژیم تروریستی و کودک‌کش، به همراه متحان جنگ‌طلب، خودشیفته و شیطانی‌اش که پشتیبانی اطلاعاتی برای این عملیات فراهم کردند، اضافه می‌شود.

وطن مظلوم

دکتر فروهر فرزانه
هیئت علمی مهندسی هوافضا

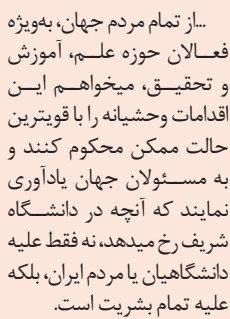
سیار جای تأسف است که شاهد چنین صحنه‌ای در دانشگاه هستیم؛ محیطی که مرکز تولید علم و دانش است و اکنون مورد هجوم واقع شده است. این حمله در حالی رخ می‌دهد که کشور ما هیچ‌گاه تهدیدی برای سایر کشورها نبوده و همواره در موضع دفاعی قرار داشته است. نکته قابل تأمل این است که ایران هیچ‌گونه فعالیت هسته‌ای نظامی نداشته و تولید سلاح هسته‌ای نیز در دستور کار کشور نیست؛ با این حال، حدود ۲۰ سال است که به بهانه‌های واهی و پوچ، شاهد تهاجم‌های مختلف علیه کشورمان هستیم. این رویکرد، از آسیب زدن به مدارس و مراکز آموزشی شروع شد و متأسفانه اکنون به حریم دانشگاه‌ها و خانه‌های مردم رسیده است...

ایستاده

در برابر دشمن

چندین روز است به این موضوع فکر می‌کنم. سال‌هاست دانشگاه ما زیر فشار تحریم‌ها قرار دارد و با وجود همه محدودیت‌ها، کارهای بزرگی انجام داده و مسیر خود را ادامه داده است. اگر چنین مجموعه‌ای هدف دشمنی که از زدن هیچ زیرساختی ابایی ندارد قرار نمی‌گرفت، شک می‌کردم.

دانشگاهیان جهان سکوت نکنند

دکتر سعید هاشمی اورعی
هیئت علمی مهندسی برق

...از تمام مردم جهان، به‌ویژه فعالان حوزه علم، آموزش و تحقیق، می‌خواهم این اقدامات وحشیانه را با قویترین حالت ممکن محکوم کنند و به مسئولان جهان یادآوری نمایند که آنچه در دانشگاه شریف رخ می‌دهد، نه فقط علیه دانشگاهیان یا مردم ایران، بلکه علیه تمام بشریت است.

محل جنایت ترامپ

این جنایتی که می‌بیند، جنایت ترامپ کودک‌کش است که به محل دانش ایرانی حمله کرده است و انشالله از این بهتر نخواهیم ساخت...

مرتضی مرسلی
کارمند فضای سبز دانشگاه

مدعی دروغین حقوق بشر

...با تخریب این مرکز، دشمنان به زعم خودشان، می‌خواهند سرعت پیشرفت علم در ایران را نابود کنند. البته این اقدام آنها امر پنهانی نیست و از ابتدا هم گفته‌اند که هدفشان نابودی ایران است، نه حکومت یا جمهوری اسلامی. آنها می‌خواهند ایرانیان و علم ایران را نابود کنند که این کار کاملاً مضحک، بی‌فایده و بی‌ثمر است. هدف قرار دادن یک مرکز، هیچ اخلاقی در مسیر پیشرفت علمی ما ایجاد نمی‌کند؛ ممکن است سرعت ما کمی کاهش پیدا کند، اما انگیزه و تلاش ما برای بازسازی و ساخت بهتر دوباره افزایش می‌یابد...

دکتر مرتضیه ثقفیان
هیئت علمی مدیریت و اقتصاد

۴۰ سالگی ات باید طور دیگری می‌بود

سعید مصطفی هاشمی
کارمند بازنشسته مرکز اسناد

...وقتی ساختمان مرکز محاسبات فرو ریخت، من فقط ویرانی یک بنا را ندیدم؛ انگار بخشی از عمر من بود که در لحظه‌ای در دود و خاک محو شد. اما عجیب است... حتی در همان لحظه تلخ، چیزی در درونم روشن‌تر از همیشه می‌درخشید؛ اینکه ما تو را تنها نمی‌گذاریم. شریف من، همان طور که تو تمام سال‌ها کنار ما ایستادی، امروز نوبت ماست که از نو بسازیمت. چه این راه طولانی باشد، چه پر از دشواری، مطمئن باش که برمی‌گردد؛ استوارتر، روشن‌تر و آماده برای دهه‌های تازه‌ای از رویاپردازی جوان‌هایی که هنوز تو را ندیده‌اند اما آینده‌شان در دستان تو شکل می‌گیرد...

بذر امید را دوباره می‌کاریم

ساعت ۴ صبح موبایل‌مان زنگ خورد. کامران بود؛ مسعود بدبخت شدیم، مرکز محاسبات روزدن. منتظرش بودیم ولی واقعیتش خیلی مخوف بود. سرم سنگین شد. صدای مهیب جنگنده‌ها و بمب‌هایی که می‌افتاد، در خانه بود و پنجره‌ها می‌لرزید. اما در سرم خاطرات سال‌های پیش می‌چرخید. روزهایی که دکتر خزازی مسئول مرکز فاوا شده و پایه‌نوسازی مرکز گذاشته شد. دکتر خزازی با وسواس و تجربیاتش در کار خارج از کشور، طرحی جذاب برای این مرکز ریخت...

ترک انوری نژاد
کارمند سابق فاوا

غلط می‌کنید حمله می‌کنید

بیانیه شورای صنفی دانشجویان دانشگاه در محکومیت حمله آمریکا و اسرائیل به شریف

در آغاز، به هم‌وطنان و دوستان داغ‌دیده خود صمیمانه تسلیت عرض می‌کنیم. از درگاه خداوند متعال برای جان باختگان رحمت و مغفرت، و برای بازماندگان و تمامی آسیب‌دیدگان صبر و شکیبایی مسئلت داریم. نزدیک به چهل روز است که برای دومین بار در سال گذشته، درگیر جنگی هستیم که زندگی یکایک ما را تحت تأثیر قرار داده است. با وجود چالش‌های موجود در این مدت، از دور روز پیش، کلاس‌های دانشگاه به‌صورت مجازی از سر گرفته شد.

اما سحرگاه امروز، با مشکلی در تشکیل کلاس‌ها مواجه شدیم که برخلاف همیشه به‌خاطر مسائل داخلی نبود. زیرساخت‌های اینترنتی دانشگاه در مرکز فناوری، ساختمان گروه فلسفه علم، مسجد و بخش‌هایی از ساختمان‌های مجاور، هدف حمله‌های مخرب قرار گرفتند و آسیب‌های جدی دیدند؛ رخدادی که نه تنها زیرساخت‌های فیزیکی، بلکه بنیان‌های علمی و آموزشی دانشگاه را نشانه گرفته است. آسیب به مرکز فناوری (ICTC) به معنای از دسترس خارج شدن سرورهای دانشگاه، اختلال در دسترسی به محتوای آموزشی و سوابق تحصیلی دانشجویان، توقف بستر برگزاری کلاس‌های مجازی، اختلال در سامانه‌های ارتباطی از

جمله ایمیل‌های دانشگاهی و تعلیق پروژه‌های محاسباتی و صنعتی در حال انجام است. این موارد، مستقیماً روند آموزش، پژوهش و تولید علم را مختل می‌کند.

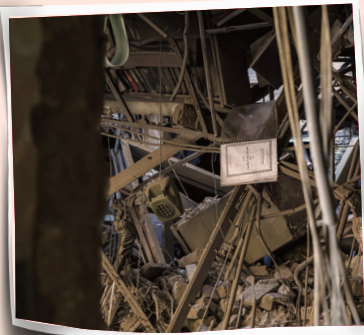
شورای صنفی دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف، با تأکید بر مسئولیت اخلاقی خود، هرگونه اقدام خشونت‌آمیز و ستیزه‌جویانه علیه مراکز آموزشی، علمی، درمانی و زیرساخت‌های کشور را محکوم می‌کند. چنین اقداماتی نقض آشکار اصول انسانی و حقوق بنیادین است و بی‌تفاوتی در برابر این جنایات یا تهدید به تکرار آن‌ها، پیامدهایی جبران‌ناپذیر برای اخلاق و انسانیت در پی خواهد داشت که جامعه جهانی نیز از آن متأثر خواهد شد.

ما بر این باوریم که با همدلی و همبستگی، ایران مابار دیگر شکوفا خواهد شد؛ چنان‌که تاریخ نیز گواه آن است. امید داریم که روزی در آرامش و آسایش، در کنار یکدیگر زندگی خواهیم کرد و بار دیگر در پیاده‌روه‌های دانشگاه، قدم خواهیم زد. ما به یاد خواهیم داشت چه جان‌های عزیزی از دست رفتند و چه زندگی‌هایی از شیرینی به تلخی گراییدند برای آنکه آیندگان بتوانند در همین خاک، زیستی انسانی داشته باشند. چراغ دانش با هیچ جنایتی خاموش نخواهد شد. امید آن که خداوند این سرزمین و مردم آن را از هر گزندی محفوظ بدارد.

این بشارت شریف ماست

واکنش ۲۰ کانون فرهنگی و اجتماعی بزرگ دانشگاه به حمله آمریکا و اسرائیل به شریف

سبز می‌شویم؛ بر دخیل حسرت کسان، بر در و سلاح و راه.

تنها یک روز از بازگشایی مجدد دانشگاه آن هم به شکل مجازی پس از جنگی که بر کشورمان تحمیل شده بود، می‌گذشت؛ که دانشگاه صنعتی شریف به عنوان چندمین هدف از سلسله حملات گستاخانه دشمن به مراکز گسترش دانش و پژوهش ایران، مورد هدف و تخریب قرار گرفته و تمامی سامانه‌های دانشگاه از دسترس خارج شدند. اجتماع کانون‌های فرهنگی دانشگاه صنعتی شریف ضمن محکومیت صریح این تجاوز خصمانه بیانیه خویش را اعلام می‌دارد:

نخست سخنانمان را رو به دشمن دنی آغاز می‌کنیم: با حمله به دبستان جنگ را آغاز کرده و در میانه نبرد از عصر حجر و نابودی تمدن ایران دم می‌زنید؛ زیرساخت‌های ایران زمین را تهدید میکنید و دانشگاه، پل و نیروگاه را آماج خصم خود قرار می‌دهید؟ ننگتان باد!

آری! تمدن، حسرت تاریخی شماسنت و عصر حجری تفکر شما؛ شما و معدود بی‌خانمان‌هایی که به شما اهریمنان دخیل بسته‌اند. راه آزادی و پیشرفت، تنها از دل وطن می‌گذرد! از دل جلساتی که جای به جای شریف عزیزمان برگزار می‌کردیم تا با گره‌زدن آموخته‌هایمان با فرهنگ، با شعر و موسیقی و عرفان، میهنمان را آبادتر سازیم. ننگ بر شما که نه چشم دیدن ایران را دارید و نه آبادی و توسعه مستقل از خوی سلطه‌گر خودتان را.

سخنی نیز با استادان، دانشجویان، کارکنان و تک‌تک دانشگاهیان این مرز و بوم، از گذشته تا کنون داریم؛ با تمامی آن‌هایی که نام و هویت متعالی نهاد علم در ایران، مدیون زحمات و دلسوزی آنهاست. اگر امروز در برابر جنایات‌های ذلیلانه دشمن سکوت کرده و بی‌تفاوت باشیم، دیگر نه سخنی از ما خواهد ماند و نه از ایران.

هرگونه انفعال در این نقطه از تاریخ، برابر با «نوش دارو پس مرگ سهراب» است و بعدها در برابر وجدان خویش و آیندگان سرافکننده

خواهیم بود. هویت و انسانیت اکنون در تلاقی با عقل و عشق به میهن گره خورده و همگی ما را «مجبور و محدود به انتخاب» کرده است. در این کارزار غبارآلود، آجرهای سرخ‌رنگ سقف دانشگاهمان فروبخته، کتاب‌هایمان پاره‌شده و سوخته، درخت‌های چنارمان خمیده و به زحمات علمی‌مان در سست در میان صحن خانه‌مان تجاوز و تعرض شده. هم‌اکنون امیدمان تنها به بازوان خویش است و حقیقت روشن‌تر از همیشه در برابرمان جلوه کرده است: ایستادن در طرف ایران و محکوم کردن جنایات دشمنان ایران.

اجتماع کانون‌های فرهنگی دانشگاه صنعتی شریف، مجموعه جنایات دشمنان علیه مراکز علمی-فناوری ایران را به عنوان گواهی بر پستی و ادعاهای زیبا اما دروغینشان تعبیر کرده و شدیداً محکوم می‌نماید. وظیفه‌شناسی، عملگرایی و بالاتر رفتن پرچم شکوفایی دانش را وظیفه اجتماعی خانواده شریف دانسته و راه‌حل تعامل محور زنجیره دانشگاه-دانشجو را به دانشگاهیان سراسر ایران توصیه می‌کند. اصالت علم در کنار عمل به آن، چون اکسیری خواهد بود که رویش شکوفه‌های رشد را بر درخت کهنسال ایران نوید می‌دهد. بشارت میدهم شب مظلومیت وطن نیز سحر می‌شود و این بار کنار هم، دست در دست هم، بیش از پیش، برای سربلندی ایران عزیز تلاش خواهیم کرد. این بشارت «شریف» ماست! به امید پیروزی ایران

که ویران نشوی

یادداشتی از انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف در واکنش به حمله به شریف

هرچند آن سهمی از غم، رنج و تألم که از دل رنجیده سرزمینمان، ایران، به قدر خودمان، به ما رسیده، با تمام قوایش رمق و توان و امکان گفتن ما را نشانه رفته و هرچند از پس سخت‌ترین روزها، حالا بار دیگر جور صیاد هم به جان خانه‌مان افتاده تا هر نقشی که به خون دل زدیم را یک‌شبه بسوزاند، ما این روزها نیز ذره‌ای تردید به دل خود راه نداده‌ایم. ذره‌ای شک نکرده‌ایم که هر آن خصمی که جان هم‌وطنان بی‌گناهمان را هدف قرار دهد، داشته‌های علم و صنعت این کشور را تخریب

کند و زیست‌پذیری آن را تهدید نماید، شر مطلق است. شک نکرده‌ایم که در این جهان اگر یک منزل داشته باشیم، آن ایران است. اگر توسعه‌ای برای طلب کردن هست و اگر آزادی‌ای برای جستن، جز برای ایران و به نام ایران معنایی ندارد. در تمام آنچه بر ما گذشت، به انزجار از جنایت شک نکرده‌ایم، چه در قبال کودک بی‌گناهی باشد که در خون خود غلتیده و البته چه در غم خودمان برای تعدی به دانشگاه شریف که خانه دوست‌داشتنی ما بوده و هست.

چند سطر بالا، هر چند اندک، زمزمه‌هایی از حال و مقال همه ماست و اگر نه برای امروز، برای فردا باقی خواهد ماند؛ فردایی که برای رقم زدنش امیدی جز به ایران و مردمش نداریم. همان‌ها که آزادی را خودشان فریاد می‌زنند، دموکراسی را خودشان انتخاب می‌کنند، دانش را خودشان می‌نویسند و آنچه باید ساخته شود را خود از دل مدرسه‌ها و دانشگاه‌ها و کارگاه‌ها و صنایع خودشان می‌سازند؛ برای ایرانی که پاینده خواهد ماند.

کمک رسید

بیانیه بسیج دانشجویی در محکومیت حمله به شریف

چهره عریان جنگ نقاب از وضع کره استکبار و صهیونیسم برداشته است، حمله وحشیانه و تروریستی به «دانشگاه صنعتی شریف» بار دیگر نشان داد که تقابل جبهه حق و نظام سلطه، تقابلی بر سر موجودیت و آینده تمدنی ما است. دشمنی که سال‌ها در پروژه‌های شوم خود از تحریم‌های فلج‌کننده اقتصادی تا ترور فیزیکی دانشمندان هسته‌ای طعم تلخ شکست را چشیده بود، امروز در اوج استیصال، قلب علم و فناوری ایران اسلامی را آماج کینه‌ی خود قرار داده است. نابودی زیرساخت‌های علمی که با خون دل نخبگان این مرز و بوم و در اوج تحریم‌ها بنا شده بود، ثابت می‌کند که آمریکا و رژیم صهیونیستی نه تنها از عقاید ما، بلکه از پیشرفت‌های مادی و استقلال علمی ما هراس دارند. در این بزرگه تاریخی، روی سخن ما بیش از دشمن خارجی، با جریان‌های مرعوب، خودباخته و وادادگان سیاسی در داخل است؛ همان مدعیان دروغین آزادی و توسعه که در اوج حقارت، قلم به دست گرفتند، به رئیس جمهور رژیم تروریست آمریکا نامه نوشتند و برای تشدید تحریم‌ها و دخالت نظامی و سیاسی در ایران التماس کردند. امروز چشم باز کنید و محصول خیانت خود را ببینید! موشک‌هایی که بر دانشگاه شریف فرود آمد و زیرساخت‌های علمی و پژوهشی دانشجویان را به خاکستر بدل کرد، دقیقاً همان کمک‌هایی

هستند که شما با ذلت از کاخ سفید تمنا می‌کردید. نتیجه‌ی گدایی پیشرفت و آزادی از استکبار، چیزی جز بمباران و ویرانی نیست و شما شریک قطعی جنایتی هستید که امروز بر پیکر دانشگاه وارد شده است. این حمله تروریستی، خط بطلانی است بر توهم پوچ تفکیک «دانشگاه» از «منافع ملی». شمشیر دشمن ثابت کرد که بر خلاف ادعاهای فریبنده‌ی غرب، مراکز دانشگاهی رژیم صهیونیستی کانون‌هایی برای زرادخانه‌های مهمات و آزمایشگاه‌هایی برای اشغالگری‌اند. از این رو، ما دانشگاهیان، ضمن اعلام انزجار از این حرکت تروریستی، صراحتاً از نیروهای مسلح مقتدر جمهوری اسلامی ایران مطالبه می‌کنیم که با تکیه بر منطق قرآنی چشم در برابر چشم، «پاسخی متقابل و بیرانگ» را در دستور کار قرار دهند. ضربه به دانشگاه‌ها در تهران باید با پاسخ شدید در دانشگاه‌های تل‌آویو و حیفا پاسخ داده شود تا موازنه به نفع جبهه حق تثبیت گردد. ما از روی همین خرابی‌ها، عهد می‌بندیم اقتدار علمی ایران را حفظ خواهیم کرد و به جبهه‌ی باطل ثابت می‌کنیم که پیشبران پیشرفت این کشور، اراده‌ی جوانان آن است، نه سخت‌افزارهایی که در آتش کینه دشمن صهیونیستی می‌سوزند. راه شریف تا فروپاشی کامل هژمونی استکبار ادامه خواهد داشت.

غرق زخمیم ولی قامتمان خم نشده

بیانیه خادمین هیئت الزهرا(س) در محکومیت حمله به شریف و آسیب دیدن مسجد دانشگاه

تا آنان از خواب غفلت بیدار شوند؟ جلوگیری از ادامه‌ی این اقدامات دشمن تنها از یک راه میسر خواهد شد، راه مقاومت و مقابله به مثل کردن با دشمن که هر بار از آن راه رفتیم، پیروز شدیم و هر گاه از آن روی گردان شدیم، شکست خوردیم. مگر نه آن که خداوند در قرآن کریم دستور صریح داده است که:

«فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ»

ما تعدادی از دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف و خادمین هیئت الزهرا (س) ضمن محکومیت قاطع این اقدام به ملت شریف ایران عرض می‌نماییم که این اقدام ذره‌ای از وفاداری ما به کشور عزیزمان ایران، این نظام و ملت غیور و مقاوم نخواهد کاست. از امروز بیش از پیش ساخت این کشور را وظیفه‌ی خود می‌دانیم و در راستای اعتلای آرمان‌های این نظام و بالا نگه داشتن پرچم این کشور تلاش خواهیم کرد. همچنین ضمن قدردانی از نیروهای مقتدر مسلح جمهوری اسلامی ایران بابت دفاع از کین ایران اسلامی در این روزها، از ایشان تقاضا داریم اقدام امروز دشمن در حمله به دانشگاه صنعتی شریف را که منجر به آسیب دیدن مسجد دانشگاه نیز شده، با قاطعیت هر چه تمام‌تر پاسخ داده و مقابله به مثل نمایند. باشد که سفاکان عالم را از این اقدام پشیمان کنید.

«الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دَيْرِهِمْ بَغَيْرِ حَقِّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صُومِعَ وَبَيْعَ وَصَلَوَاتٍ وَمَسْجِدَ يُدْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ»

پس از آن که در روزهای اخیر، دشمن ملت ایران تعدادی از دانشگاه‌های این مرز و بوم را مورد تهاجم دهنشانه‌ی خود قرار داده بود، سحرگاه امروز نوبت به دانشگاه صنعتی شریف رسید.

بامداد ۱۷ فروردین حوالی ساعت سه بامداد، مرکز فناوری و اطلاعات دانشگاه صنعتی شریف مورد حمله قرار گرفت. در نتیجه‌ی این اقدام، آسیب‌هایی جدی به مسجد دانشگاه هم وارد گردید. اگر چه از آن قاتلان آمریکایی - صهیونیستی چیزی غیر از این انتظار نمی‌رفت اما این اقدام بار دیگر نیز، چهره‌ی ضد بشر و مقابله‌ی آنان با نهاد علم و علم‌آموزی را نمایان کرد.

روسیاهی این اقدام بیش از همه بر چهره‌ی انانی ماند که در میانه‌ی جنگ، خود را نماینده‌ی قشر نخبگان و دانشجویان دانسته و درخواست خویشتنداری غیرمعمول می‌نمایند. آنان که دغدغه‌ی جایگاه و وجهت نهاد علم را داشتند، امروز چه پاسخی در برابر حملات رژیم صهیونیستی به دانشگاه‌های کشور دارند؟ چند دانشگاه دیگر کشور باید مورد تهاجم قرار بگیرد

حمله به شریف، حمله به آینده علم

بیانیه انجمن فارغ‌التحصیلان دانشگاه صنعتی شریف در محکومیت حمله به زیرساخت‌های علمی دانشگاه

دانشگاه‌ها، به عنوان مرکز آموزش و تبادل دانش، از حمایت ویژه در چارچوب عرف بین‌المللی برخوردار بوده و حمله به چنین زیرساخت‌های دانشگاهی غیرنظامی، می‌تواند در زمره «نقض‌های جدی» قرار گرفته و بالقوه به عنوان «جنایت جنگی» تلقی شود. این اقدامات نه تنها امنیت و جان افراد غیرنظامی را به خطر می‌اندازد، بلکه حق آموزش و پیشرفت علمی را نیز نقض می‌کند. تاریخ بارها به ما نشان داده است که هرگونه خشونت علیه موسسات علمی و نهادهای دانشگاهی، نمی‌تواند پیشرفت

دانشگاه صنعتی شریف (SUT)، یکی از مهم‌ترین مراکز علمی ایران، در ساعات اولیه دوشنبه ۱۷ فروردین، هدف حمله‌ای وحشیانه و غیرانسانی از سوی ائتلاف متشکل از ایالات متحده آمریکا و اسرائیل واقع شد. در جریان این حمله، مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات این دانشگاه (ICTC) مورد اصابت بمب قرار گرفت و به شدت آسیب دید. این مرکز، میزبان زیرساخت‌های حیاتی فناوری اطلاعات، داده و هوش مصنوعی دانشگاه و همچنین سامانه‌های پردازش سریع (HPC) بود.

مدیر مسئول:
امید اخوان

همکاران این شماره:

امیرعلی زلیگانی، علی محلوچی، محمدجواد شاکر آرانی، منا خفاجی، امیررضا اکبری، فاطمه علیمرادی، دکتر مسعود شادنام، دکتر سیاوش شهبانی، دکتر علی طاهری خرم آبادی، دکتر محمد فخرزاده، دکتر سعید سهرابپور، دکتر علی اکبر ابوالحسنی، دکتر محمد شریفخانی، دکتر ابراهیم آزادگان، دکتر محمدرضا هرمزی نژاد، دکتر شهرام خزایی، دکتر محمدحسین رهبان، دکتر فریاد فرزانه، دکتر محمدامین فضلی، دکتر سید هاشم اوعی، دکتر مرضیه نقیانی، دکتر فرهاد اردلان، دکتر علیرضا زارعی، ترگل انوری نژاد، سید مصطفی هاشمی، مرتضی مرصی، احمدرضا مجیدی

سرویس عکس:
مهدی نوروزی، فاطمه ابوطالب، محمدمهدی خسروآبادی

ویراستار:
ملیکا هواسی

صفحه آرا:
داوود سرخوش

جانشین مدیرمسئول:
سید محمدامین سپیدمدم

تقدیم می‌شود به ...

این شماره تقدیم می‌شود به تمام قلم‌های بیدار و دوربین‌های هوشیار شریفی‌هایی که بعد از حمله دشمن به دانشگاه، سکوت نکردند. به آنها که روایتگری کردند و با ثبت لحظه‌لحظه‌ی جنایت، نخواستند فریاد مظلومیت شریف، در غبار مصلحت‌ها خاموش شود. این کلمات، پیشکش به همان‌هایی که واقعیت را به جهان نشان دادند و سدی بزرگ مقابل فراموشی بنا کردند تا زخم این جنایت در حافظه‌ی تاریخ، جاودانه بماند.

بچه‌ها، لطفاً این تصاویر را به همه جهان برسانید

بخشی از واکنش دانشجویان و فارغ‌التحصیلان به حمله آمریکا و اسرائیل به شریف

آقای محسنی، لطفاً این پیام به تمام مردم جهان فرستاده شود

متن زیر، متن ارسال شده توسط یکی از خانم‌های فارغ‌التحصیل فیزیک در دهه ۹۰ است:

من در شریف بار دیگری متولد شدم وقتی هجده سالم بود از خانواده جدا شدم، مستقل شدم، اینجا دوباره خانه‌ای ساختم برای خودم، زندگی در خوابگاه را تجربه کردم، بهترین دوستانم را در شریف یافتم، امتحانات سخت دادم، تکلیف‌هایی که باورم نمیشد از پیشش بر بیایم را به سرانجام رساندم، مثلاً تمرین‌های درس بر نامه‌نویسی ترم اول، وقتی تازه داشتیم می‌فهمیدم اصلاً بر نامه‌نویسی چیست.

همان ترم یک بازدید برایمان گذاشتند از مرکز محاسبات، جایی که قدیمی‌ترین کامپیوتر دانشگاه آنجا بود، از آن‌ها که اصطلاحاً پانچی است و حالا

همان ساختمان هدف حمله آمریکایی-صهیونی قرار گرفته... فکر کنم آقای محسنی هم از همان جاییم که برای همه ما فوراً رد می‌کرد! آقای محسنی ممنونم که هر ساعت از شبانه‌روز ایمیل می‌زدیم که رمز شریف آیدی‌مان را فراموش کردیم زود جواب می‌دادید! ما رمز شریف آیدی‌مان ممکن است فراموش کنیم اما هویت شریفی‌مان را فراموش نمی‌کنیم، در جانمان ثبت شده.

بهترین نمازهایم را در مسجد همین دانشگاه خواندم، در همین مسجد حماسه عاشورا را بارها ورق زدم

می‌گویند مسجد هم آسیب دیده... در فلسفه علم همین دانشگاه نگاهم به علم تغییر کرد؛ آن جا بود که فهمیدم می‌شود با علم هم برده‌داری کرد و باید گریخت از برده شدن، می‌گویند مرکز فلسفه علم هم تخریب شده... من در شریف خودم را بار دیگر پیدا کردم، تجربه کردم، درس خواندم، یک TA شدم، برای دانش‌آموزان رویداد علمی برگزار کردم، آموزش دادم، علائقم را یافتم، فارغ‌التحصیل شدم، عاشق شدم، ازدواج کردم. هویت من به تو گره خورده، ای شهر آجرهای سرخ، من از جان هویتم را دوست دارم ایرانم را.

دلدادگان حمله

به ایران چه ساکت‌اند

علی محلوچی، ورودی ۴۰۱ صنایع، هم قلم برداشت تا چند بیتی برای شریف بسراید:

دیدید که خصم، دوش چه‌ها کرد با شریف؟ حالا ز خود بپرس در یغا چرا شریف؟ دلدادگان حمله به ایران چه ساکت‌اند... آف بر تمام جنگ‌طلب‌های ناشریف زخمی اگر چه گشت، ولی کور خوانده‌اند هرگز مباد از تن ایران جدا شریف سنگر شکن به سنگر این صحن علم خیز یعنی که خار بوده به آن چشم‌ها، شریف یعنی به دانشی ز ثریا رسیده‌اند پس مر حبا شریفی و پس مر حبا شریف عالی‌تر از گذشته بجنگیم پای علم این جنگ شد شروع! به نام خدا، شریف

ترور خیال، ترور خاطره

قسمتی از یادداشت محمدجواد شاکر آرانی، ورودی ۹۱ مکانیک و ۹۶ ارشد فیزیک

خرد می‌شود و کف زمین پخش. کافه نشان کرده و شهره شهر شده‌ای که تیر و تخته‌هایش در هم می‌رود، بستر خیال قرارهای وقت و بی‌وقت هزاران عاشق فردای این شهر تخته می‌شود، و محمل خاطره هزاران عاشق دیگر دیروز آن. کلاس‌های فلسفه علم و اتاق‌های پر GPUی مرکز محاسبات شریف، آزمایشگاه لیزر شهید بهشتی، مغازه‌های بازار بزرگ تهران، حتی همان مرغ سوخاری دی مطهری، همه‌شان پیوست حذف‌نشده‌ی لازم‌الوجود خیال‌ها و خاطره‌هایی بوده‌اند که زیستن واقعی در این شهر به وجودشان ممکن شده... منتشر شده در پویش پرچم

زخمی بر دیوارها زنده در دل‌ها

قسمتی از یادداشت امیررضا اکبری، ورودی ۴۰۱ مهندسی صنایع و دبیر انجمن علمی صنایع

آدم هر چقدر هم خودش را آماده کند، هیچ وقت برای دیدن زخمی شدن خانه دومش آماده نمی‌شود. سال‌ها در این دانشگاه قدم زدم، روی پله‌هایی که همیشه سرد بودند، در راهروهایی که گاهی شلوغ و گاهی بی‌صدا، و در اتاق‌هایی که هر کدام گوشه‌ای از ما را در خودشان نگه داشته‌اند. چهار سال زندگی میان همین دیوارها گذشت؛ شب‌هایی که تا دیر وقت بیدار ماندیم، جای‌هایی که با دوستان همیشه نیمه‌سرد شدند، مراسم‌های مسجد دانشگاه حال عجیبی داشت و برنامه‌های انجمن علمی، دعواهای ریز سر زمان‌بندی‌ها، شوق پیدا کردن ایده‌های تازه، خستگی شیرینی که بعد از اجرای یک رویداد می‌آمد... همه‌شان شد تکه‌های پراکنده‌ای که کنار هم، نقشه سال‌های دانشجویی‌ام را شکل دادند. کم‌کم فهمیدم شریف فقط جایی برای یاد گرفتن درس نیست، دنیایی از آدم‌ها، تجربه‌ها و لحظه‌هایی است که هیچ کتابی یاد نمی‌دهد. وقتی روزی شنیدم که بخشی از همین دانشگاه، همین جایی که پناه روزهای سخت بود، آسیب دیده، یک جو سنگینی روی دلم نشست... منتشر شده در پویش پرچم

ما اینجا زندگی می‌کنیم

قسمتی از یادداشت فاطمه علیمرادی، ورودی ۹۹ و ۴۰۴ مهندسی کامپیوتر

...خیال دستم را می‌گیرد و می‌برد به عقب. به پاییز ۱۴۰۰، وقتی دانشگاه مجازی بود و ما به دنبال وصل شدن به اینترنت و VPN دانشگاه، سر از مرکز محاسبات در آوردیم؛ به روزی ایمیل‌های اطلاع‌رسانی آقای محسنی. به روزی که همین پاییز امسال رفتم و از روی میز آن جا کارت دانشجویی جدیدم را برداشتم و دوباره دانشجوی شریف شدم. می‌بردم به پژوهشکده نانو، به تابلوهایی که از روی در و دیوار می‌خواندم و آدم‌هایی که مهربانانه از کارشان می‌گفتند، به آن تابلوی عکس دانش‌آموخته‌ها و استادها، به لوح‌ها و تندیس‌هایی که مرتب کنار هم چیده شده بودند. می‌کشدم به مسیر پشت دانشکده تا در نقلیه، به همان پیاده‌روی‌هایی که بی‌دلیل حالم را بهتر می‌کردند. به روزهایی که سمت جنوبی دانشگاه داشتند مسجد را

بازسازی می‌کردند، به نقاشی‌های کنار حوضچه‌های سقف با آن رنگ‌های ملیح، به کاشی‌های گنبد و مناره که نمی‌دانم چقدر آسیب دیده‌اند... منتشر شده در پویش پرچم

من شریف را زندگی کرده‌ام، روزها و سال‌ها

قسمتی از یادداشت منا خفاجی؛ ورودی ۸۲ کارشناسی شیمی، ۸۷ کارشناسی ارشد، ۸۹ دکتری نانو و دانشجوی پسادکتری

می‌ساخت. امروز اما در این اندیشه‌ام که همه دیروزهای من در شریف ساخته شد، به جرات می‌توانم بگویم بخش وسیعی از ساختمان‌های ذهنی‌ام در شریف قد علم کردند و امروز ایستاده‌ام تا شریف فردا را محکم‌تر بسازم. دلم می‌خواست دنیا بدانند هستند شریفی‌هایی که جز بستن چمدان و رفتن به استنفورد، جز شعار دادن و خبرسازی، در سکوت مطلق ایستاده‌اند تا قطار شریف را برای مردمان شریف ایران به حرکت در آورند.

...شاید تلخ‌ترین اشک‌های روزهای جنگ زمانی از چشم‌مان سرازیر شد که آجرهای خانه را بر زمین دیدم. چگونه می‌شد باور کرد شریف زیبایی من، ساختمان‌هایم، خاطرات قدیمی، دربی که مدت‌ها به جای درب اصلی محل تردد و توقف بود، این چنین زخمی و در هم فرو افتاده باشد؟ مسجد، آنجا که از نماز و تجمع اردوی مشهد تا مراسم محرم و پخت شعله زرد شریک خاطر اتم بود... برای من ریختن آجرهای شریف، آوار شدن خاطراتی بود که سکوت‌م را ممتد و اشک‌هایم را سیل‌وار جاری